

ראה

* מתוך ספר לקוטי הלכות *

... לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ (ג,יז)

הָאָדָם צָרִיךְ לִזְכֹּר הַיָּטֵב הַיָּטֵב כֹּל יְמֵי חַיָּו בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֶת יוֹם צֵאתוֹ מִמִּצְרַיִם, דְּהֵינּוּ מֵה שְׂצֵא מִמִּצְרַיִם בְּחַפְזוֹן קֶדֶם הַקָּץ רַק בְּחֶסֶד, שְׂמֵחָתָה זֶה עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׂעוֹבֵר, כִּי בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיֵּב כָּל אָדָם לְרֵאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם (פְּסוּחִים קט"ו): עַל-כֵּן צָרִיכִין לִזְכֹּר בְּכָל יוֹם גְּדֹל חֶסֶד וְתִבְרָךְ שְׂהוּצִיאֵו מִמְקוֹם שְׂהוּצִיאֵו, שְׂהָיוּ בְּחִינַת יִצִּיאַת מִצְרַיִם, וְאֶף-עַל-פִּי שְׂעֵתָה עוֹבֵר עָלָיו מֵה שְׂעוֹבֵר, בּוֹדָאי הַחֶסֶד וְהַטּוֹבָה שְׂעֵשָׂה עִמּוֹ ה' יִתְבָּרַךְ בּוֹדָאי אֵינוֹ לְרִיק חֶסֶד וְשְׁלוֹם, רַק שְׂצָרִיךְ עֵתָה לְעִבֵר בְּעֵנְיָנִים הָאֵלֶּה וּלְהַתְנַסּוֹת בָּהֶם, אֲבָל סוּף כָּל סוּף יִגְמַר ה' יִתְבָּרַךְ אֶת שְׁלוֹ מֵה שְׂהַתְחִיל בְּרַחֲמָיו לְהוּצִיאֵנוּ מִמִּצְרַיִם מִתַּקַּף הַסְּטֵרָא אַחֲרָא כְּדִי לְקַרְבְּנוּ לְעִבּוּדְתּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי דְבַר אֱלֹקֵינוּ יָקוּם לְעוֹלָם. (הַלְכוֹת בְּרַבַּת הַפְּרוּת - הַלְכָה ה, אות י')

השבת של רבי נחמן מברסלב

סיפור השבוע

* חיי מוהר"ן - נסיעתו לארץ ישראל *

ע"י ... (קלח) (י) מקדם לא היו נוסעים לארץ-ישראל דרך אדעס כי היו מתיראים לנסע דרך שם, והוא נסע תחלה על אדעס כשנסע לארץ-ישראל, ומאז והלאה נעשה דרך כבושה והכל נוסעים דרך שם. וכן כמה דברים שהוא התחיל בראשונה ואחר-כך הרגל העולם אחריו.

ע"י גם כשהיה בארץ-ישראל והיה על הקברים, היה שם קבר של ינוקא שהיו מעולם מתיראים לנסע לתוך אותו המערה, כי אמרו שיש שם נחש. גם היה שם חדוש שהיה גדל אילן על המערה. והוא היה הראשון שלא חש על זה, ונכנס לשם ואחו שרש האילן בידו כי היה השרש בקרקע והיה הולך דרך חלל המערה, ולא היה שם שום נחש. ומאז והלאה הכל הולכים על אותו הקבר.

ע"י וגם אנכי בעצמי זכיתי להיות שם על אותו הקבר של הינוקא הנ"ל וראיתי כל זה בעיני תהלה לאל הני:

ע"י (קלט) (יא) קדם שבא לארץ-ישראל היו לו יסורים גדולים ומניעות גדולות מאד אשר אי אפשר לבאר ולספר. ובסתרבויל השליך...

(ההמשך מעבר לדף)

שם עקר בחינת השמחה, כי עקר ברור הבקמיות, דהיינו ברור המדמה הוא על-ידי שמחה ונגון. (יורה דעה - הלכות טרפות - הלכה ב, אות ב)

... וברכך וכו' בכל אשר תעשה (טו,יח)

מי שאין תורתו אמנותו צריך לעשות איזה דבר כגון משא ומתן או מלאכה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל (ספרי פרשת ראה ע) על פסוק (דברים טו):

טו): וברכך בכל אשר תעשה, כי על-ידי העשייה והעסק מבררין הברור הנעשה על-ידי הדעת וכו'. אבל ההשתדלות לבד בודאי אינו מועיל כלום, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל (קדושין פב): שאין העניות מן האמנות ולא עשירות וכו', וכמו שכתוב (תהלים עה): כי לא ממוצא וממערב וכו' כי אלקים שופט זה ישפיל וזה ירים, וכתוב (דברי הימים-א כט): והעשר והפבוד מלפניך. כי עקר שלמות כל הברכות וכל ההשפעות הוא רק על-ידי שלמות האמונה, שנמשך על-ידי הצדיק: (הלכות אמנין - הלכה ד, אות כז)

... ושמתם בכל משלח ידכם (יב,ז)

בכל הדברים שבעולם נתערב (מחטא אכילת עץ-הדעת) רוח

האדם, שהוא בחינת דעת דקדשה, ברוח הבהמה, שהוא בחינת כח המדמה, שמשם נמשכין כל התאוות הבהמיות. וזה עקר תקון האכילה דקדשה, לזכות לברר על-ידי-זה רוח האדם מרוח הבהמה, לברר הטוב מהרע שהוא בחינת כח המדמה, ועקר הברור הוא על-ידי שמחה, ועל-כך צריכין לאכל בשמחה, כמו שכתוב: "לך אכל בשמחה לחמך", כי עקר תקון וברור האכילה הוא על-ידי השמחה, שעל-ידי-זה מבררין המדמה.

זו בחינת קרבנות, שאז היו הלויים מנצחים בשיר על הדוכן בשעת הקרבת הקרבן, כי עקר הקרבן הוא לברר רוח האדם, רוח טובה מן רוח הבהמה. וזה נעשה על-ידי השיר והנגינה. בחינת: ושמתם בכל משלח ידכם, שזה נאמר על ענין הקרבנות שמביאין כרגל. וזה בחינת (פסחים קט): אין שמחה אלא בבשר בהמה שמביאין ממנה קרבנות, כי

עלון צבעוני ???

לאור התחדשות העלון, אנו מחפשים 20 נדיבי לב, המעריכים את הפצת דעת הצדיק, ואמרותיו העמוקים והמחזקים, שיעשו ה"ק בסך 200 ₪ לחודש.

ההשקעה הכי מוצלחת שאפשר, בהתחשב בתמורה האדירה והזכות הכבירה! אל תדחו את המצווה, התקשרו עכשיו 052 7146196

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב,ז)

טוב להגיד ולשיר נ נח נחמ נחמן מאומן לזכות לכל הישועות

סיפור השבוע

* חיי מוהר"ן - נסיעתו לארץ ישראל *

צא (המשך הסיפור) ... קדם שבא לארץ-ישראל היו לו יסורים גדולים ומניעות גדולות מאד אשר אי אפשר לבאר ולספר. ובסנטובול השליך עצמו לתוך קטנות מפלג מאד אשר אין לשער, והלביש עצמו במלבוש קרוע והלך יחף ובלא כובע העליון, והלך בחוץ והלך כאחד מן הפחותים שבפחותים, וכיוצא בזה ענינים רבים כאלה מעניני קטנות ופחיתות שעשה שם איזה זמן. ועשה מלחמה עם שאר אנשים בדרך צחוק, בדרך הנערים שמצחקים זה עם זה וכו' וכיוצא בזה שאר עניני צחוק וקטנות אשר אי אפשר לבאר ולספר.

צא גם נודמן שהיה שם בסנטובול מסביבותינו שני אנשים שהיו תחלה בארץ-ישראל וחזרו אז בעת שהיה רבנו זכרוננו לברכה שם בסנטובול בדרך הליוכו לארץ-ישראל, ופגעו עמו ולא הכירו אותו ועשה בחכמתו ונדמה להם כאלו הוא איש מרמה חס ושלום, והיו מבזים אותו בכל מיני בזיונות כמה ימים רצופים והוא היה מקבל על עצמו כל הבזיונות ואדרבא עשה תחבולות לזה שהם יבזו אותו.

צא ואמר רבנו זכרוננו לברכה שאלו לא היה עליו זאת הינו הקטנות שהשליך עצמו לקטנות גדול הנ"ל והבזיונות הנ"ל לא היה באפשרי לבוא לארץ-ישראל מחמת המניעות שהיו לו. כי בכל מקום שבא לשם היה שם עפוש רחמנא לצלן ומלחמות גדולות היו אז בעולם ואנשי צרפת היו אז בסביבות ארץ-ישראל, ורב המניעות שהיו לו אי אפשר לספר.

צא ואמר שהבעל-שם טוב זכרוננו לברכה והגאון רבי נפתלי זכרוננו לברכה לא יכלו לבוא לארץ-ישראל מחמת המניעות שהיו להם והוא זכרוננו לברכה היה עליו כל המניעות שהיו להם ועבר על כלם והקטנות הנ"ל הועיל לו מאד, ובלא זה לא היה יכול לבוא לשם ...

צא ... (קמ) (יב) ושמעתי בשם רבנו זכרוננו לברכה שאמר כי קדם שבאים לגדלות צריכין לפל בתחלה לקטנות וארץ-ישראל הוא גדלות דגדלות על-פן צריכין לפל בתחלה לקטנות דקטנות ועל-פן לא היה יכול הבעל-שם טוב זכרוננו לברכה לבוא לארץ-ישראל כי לא היה יכול לירד לתוך קטנות כזה ...

עצת שלום

זכרות בלחיי הנחל

= חצות (חלק ב') =

צא ... פעם אמר: "היו טענות כאלו... (במפליג במתיקות טענותיו) לר' ישראל קרדונר - לא בראת אותי בחנם, בשביל מה בראת אותי?" וספר באותו זמן על עריכת תקון חצות של רבי מנדל ליטוואק, שנגרל גוי עמד עם כל חיליו כששמע תפלתו, ולבסוף אמר הגרל: "אם הייתי במקום השם יתברך, הייתי נותן לו כל מה שהוא רוצה תכף ומיד."

צא ר' ישראל שאל פעם בלילה לבעל הבית "מה השעה?" והשיב לו, ור' ישראל אמר שעוד לא הגיע חצות ואפשר עדין לשתות, ורמו בזה שאפשר לקום קצת לפני חצות ולטעם משהו לחזק גופו לעבד את השם יתברך בלילה למי שקשה לו בלי אכל. (תשנ"א - הר נוף)

צא אחד קם פעם בחצות לילה, ולאחר שקם, נרדם בישיבה לפני ר' ישראל, ור' ישראל העיר אותו עם נגון נח' במנגינת הפזמון 'אדירי אימה' של חזרת הש"ץ של ראש-השנה, והמשיך בשירתו בדבקות ובאטיות גדולה עד הבקר, ומדי פעם היה עוצר משירתו ומדבר מעט דבורים בשמחה, ומרמו שאפלו אם האדם נפל לדברים שלא יודע איך להתפלל עליהם, שישיר הנגון הזה, וממילא יקבל כל הישועות שהוא צריך.

צא ובבקר נסע ר' ישראל לבקר את בנו שהיה חולה אנוש במחלה הידועה, וכשנכנס אליו ר' ישראל, בנו התחיל לבכות, ור' ישראל אמר לו: "אני שרתי בשבילך כל הלילה", וכשיצא משם נעשה נס ובנו קם, אכל והתקלח, והתחיל לעבד חצי יום (עד אז הוא היה מרתק למטה). (חורף תשנ"ד - פסגת זאב)

צא בחר אחד שהיה רגיל לישון מקדם לצרף קימת חצות, שאל את ר' ישראל אם הוא יכול לישון עוד פעם אחרי חצות במהלך הלילה. השיב לו ר' ישראל ש'חבל', ואם הוא עיף ביותר, שישן רק איזה חצי שעה.

צא ולאחר שהיה רגיל לקום חצות ולאחר חתנתו הפסיק מחמת שהיה קשה לו להמשיך בעבודה הגדולה הזאת, אמר לו ר' ישראל: "חבל על הקדשה שאתה מפסיד".

מועדי ה' - ראש-השנה, א-ב

לנאלנו גאלת עולם בכלל ובפרט בגשמיות וברוחניות, ותביא לנו את משיח צדקנו, בן דוד יבוא ויגאלנו.

ותבנה חרבות ירושלים, עיר הצדק קריה נאמנה, ותאיר עלינו באור פניך, ותמהר ותחיש לבנות בית-קדשנו ותפארתנו ושם נקריב לפניך את קרבנות חובותינו, ונזכה להקריב קרבן התמיד במועדו ובמקומו כהלכתו, ולהקטיר קטרת בזמנה. ועל-ידי-ך נזכה להכרית זרעו של עמלק, לכלות ולבער הקוצים מן הכרם, להכרית ולעקר ולבטל כל החוחים והקוצים הסבבים את השושנה העליונה, ולהעלות כל ניצוצי הקדשה מבין הקלפות והעכו"ם, וכלם יתדבקו ויתאחזו באמונה הקדושה, ויתבררו ויעלו מעלה מעלה, עד שישונו לעלות ולהתחדש באור הפנים, וכסא דוד מהרה תכין, ויהיה השם שלם והכסא שלם, ותתן לנו מלך אחד ורועה אחד כלבבך, הוא משיח בן דוד מלך ישראל.

ותתגלה מלכותך על כל באי עולם, ותתגדל ותתנשא ותתרום אמונתך ומלכותך למעלה למעלה על כל יצורי עולם, וכלם יכספו וישתוקקו לאמונתך הקדושה. ותמלך אתה ה' מהרה לבדך על-כל מעשרך, כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד פתוב בתורתך, ה' ימלך לעולם ועד. ונאמר, והיה ה' למלך על-כל הארץ ביום ההוא ויהיה ה' אחד ושמו אחד: (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ל"ה)

מי ששומע תקיעת שופר בראש-השנה מאיש ירא וחרד, בודאי לא ידאג כל השנה מרעמים.

תקיעות ראש-השנה הם בחינת התחדשות המחין, שהוא השכל והנשמה של כל אחד, שיזכה כל אחד לפי בחינתו להמשיך שכל חדש ונשמה חדשה מאור הפנים.

... וזכנו ברחמיך הרבים לשמע קול שופר בראש-השנה מתוקע הגון וכשר, ויהיה לנו כח בשעת התקיעות לעורר אורות מפנים עליונים, עד שאירי אור פני התוקע באור פניך. ונזכה להתעוררות השנה על-ידי התקיעות ולחדש שכלנו ונשמותינו אז, ולהמשיך ולקבל עלינו שכל והכמה חדשה ונשמה חדשה מאור הפנים, ויקים מקרא שכתוב, "אשרי העם יודעי תרועה ה' באור פניך יהלכון". אור פניך עלינו אדון נשא, והעלנו מהרה אל הבית נכון ונשא, ומהר לגאלנו גאלה שלמה, גאלת הנפש והגוף והממון, אשר כלם הם בגלות גדול עכשיו. חוס וחס על פלטת עמך בית-ישראל ומהר

